

Інформаційно-роз'яснювальні матеріали щодо державно-приватного партнерства

Державно-приватне партнерство:

- співробітництво між державним та приватним партнерами

державний партнер – держава, територіальні громади в особі відповідних державних органів та органів місцевого самоврядування; приватний партнер – юридичні особи, крім державних та комунальних підприємств, або фізичні особи - підприємці ;

- здійснюється на договірній основі

у рамках здійснення державно-приватного партнерства можуть укладатися договори про концесію, спільну діяльність, управління майном, змішаний договір, інші договори. Об'єктами державно-приватного партнерства є об'єкти, що перебувають у державній або комунальній власності.

Згідно із Законом об'єктами державно-приватного партнерства можуть бути:

- існуючі, зокрема, відтворювані (шляхом реконструкції, модернізації, технічного переоснащення) об'єкти що перебувають у державній або комунальній власності, у тому числі ділянки надр;
- створювані чи придбані об'єкти в результаті виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.

Державно-приватне партнерство застосовується в таких сферах:

- виробництво, транспортування і постачання тепла та розподіл і постачання природного газу;
- будівництво та/або експлуатація автострад, доріг, залізниць, злітно-посадкових смуг на аеродромах, мостів, шляхових естакад, тунелів і метрополітенів, морських і річкових портів та їх інфраструктури;
- машинобудування;
- збір, очищення та розподілення води;
- охорона здоров'я;
- туризм, відпочинок, рекреація, культура та спорт;
- забезпечення функціонування зрошувальних і осушувальних систем;
- поводження з відходами, крім збирання та перевезення;
- виробництво, розподілення та постачання електричної енергії;
- надання соціальних послуг, управління соціальною установою, закладом;
- виробництво та впровадження енергозберігаючих технологій, будівництво та капітальний ремонт житлових будинків, повністю чи частково зруйнованих внаслідок бойових дій на території проведення антитерористичної операції;
- встановлення модульних будинків та будівництво тимчасового житла для внутрішньо переміщених осіб;
- надання освітніх послуг та послуг у сфері охорони здоров'я;

- управління пам'ятками архітектури та культурної спадщини.

Основні ознаки механізму ДПП, що обумовлюють його ефективність при залученні приватного бізнесу:

- надання прав управління (користування, експлуатації) об'єктом партнерства або придбання, створення (будівництво, реконструкція, модернізація) об'єкта державно-приватного партнерства з подальшим управлінням (користуванням, експлуатацією), за умови прийняття та виконання приватним партнером інвестиційних зобов'язань відповідно до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства;
- фіксація у договірних відносинах "державного інтересу";
- довгостроковість відносин (від 5 до 50 років);
- передача приватному партнеру частини ризиків у процесі здійснення державно-приватного партнерства;
- внесення приватним партнером інвестицій в об'єкти партнерства із джерел, не заборонених законодавством.

Переваги механізму ДПП:

- підвищення ефективності управління об'єктами державної та комунальної власності;
- покращення якості публічних послуг для населення та бізнесу;
- створення умов для використання новітніх технологій та запровадження інновацій;
- зниження навантаження на державний бюджет та оптимізація бюджетних витрат на надання публічних послуг та утримання бюджетних установ.

Відносини в рамках державно-приватного партнерства регулюються нормативно-правовими актами:

- ✓ Господарський кодекс України;
- ✓ Цивільний кодекс України;
- ✓ Закон України «Про державно-приватне партнерство» від 01 липня 2010 року № 2404-VI;
- ✓ Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо усунення регуляторних бар'єрів для розвитку державно-приватного партнерства та стимулювання інвестицій в Україну» від 24 листопада 2015 року №817-VIII;
- ✓ Закон України «Про концесію» від 03 жовтня 2019 року №155-IX.

Підзаконні нормативно-правові акти, що регулюють здійснення ДПП:

- Постанова Кабінету Міністрів України від 11.04.2011 № 384 "Деякі питання організації здійснення державно-приватного партнерства";
- Постанова КМУ від 16.02.2011 № 232 "Про затвердження Методики виявлення ризиків здійснення державно-приватного партнерства, їх оцінки та визначення форми управління ними";

- Постанова Кабінету Міністрів України від 26.04.2017 № 298 "Про затвердження Порядку заміни приватного партнера за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства";
- Наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 27.02.2012 № 255 "Деякі питання проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства";
- Наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 07.06.2016 № 944 "Про затвердження Методичних рекомендацій щодо застосування Методики виявлення ризиків здійснення державно-приватного партнерства, їх оцінки та визначення форми управління ними";
- Постанова Кабінету Міністрів України від 12.04.2000 № 639 "Про затвердження Методики розрахунку концесійних платежів";
- Постанова Кабінету Міністрів України від 22 квітня 2020 року № 294 "Про внесення змін до Порядку проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства".